

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

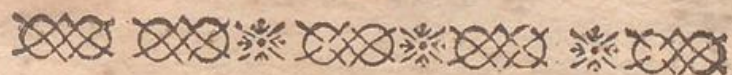
Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

Coloniae Agripp., 1623

Medit. 1. De Electione & missione 12. Apostolorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59636](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59636)

MEDITATIO I.

DE ELECTIONE XII.

APOSTOLORVM; ET MIS-
SIONE AD PRÆDICANDVM.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- I. IESVS præmissa per noctem oratio- *Marc. 3.¹*
ne, monteque conscenso, elegit Apo- *Luc. 6.*
stolos 12. qui cum ipso essent.
- II. Videns turbas afflictas misit Aposto-
los ad prædicandum, dans eis pote-
statem, in malos spiritus & morbos.
- III. Mittens eos binos præcepit, ne quic-
quam secum ferrent, irentq³ ad so-
los Israelitas, non Gentiles.

F I G V R A E.

1. I A C O B Patriarcha habuit duodecim *Gen. 35.*
filios, qui fuerunt duodecim illi Pa- *Exod. 1.*
triarchæ, à quibus totus Dei populus o-
riginem habuit.
2. Moyses misit duodecim explora- *Num. 3.*
tores ad considerandam terram pro-
missionis, quam postea erat occupatu-
rus.
3. Salomon constituit duodecim præ- *3. Reg. 4*
fectos

fectos super vniuersum populum Israel, quorum officium erat domui regie providere ad victum necessaria.

PROPHETIÆ.

Hier. 6. **C**onstitui super vos speculatores, audite vocem tuba.

Esa. 62. 2. Super muros tuos Hierusalem constitui custodes tota die, & tota nocte, in perpetuum non tacebunt.

Psal. 44 3. Pro Patribus tuis nati sunt tibi filij, constitui eos Principes super omnem terram.

Hier. 3. 4. Dabo vobis Pastores iuxta cor meum, & pascent vos scientia & doctrina.

DOCUMENTA.

1. **C**HRISTVS electurus duodecim Apostolos, in oratione pernoctavit, vt suo exemplo declararet, quid nobis agendum sit. Si enim Dominus nostræ salutis procurandæ causa totam noctem in precibus consumit, quid orare, quidque agere conueniet nos pro ea ipsa salute? Et si Christus prius orauit, quàm Apostolos ad prædicandum mandauit, quãto magis nos in actionibus nostris, si quod nobis bonum opus perficiendum erit, prius debemus nos Domino per orationem commendare?

2. Christus antegressa proluxa oratione elegit Apostolos, vt doceret nos, Prælatos & ministros Ecclesiæ non esse eligendos per respectus humanos, multo verò minus per alia illicita media, sed per orationem, in ea ob oculos ponendo tanto maiorem Dei gloriam, & animarum salutem.

• Christi

3. Christus in monte elegit Apostolos, eosq; instituit, quomodo se gerere debeant; vt indicaret Prælatos & Pastores Ecclesiæ, vt sunt in excelsa dignitatis gradu, sic alijs omnibus quoque præstare debere doctrina & vitæ sanctitate; vt suo exemplo, & institutione gregem quoq; Domini dirigere & deducere possint ad res sublimes & cœlestes; nō autem esse similes ijs, qui nomen quidem Prælati sibi vendicant, sed animum & cor abiectum & depressum habent in terram.

4. Christus prædicando circuiens, vt vidit turbas instar ouium pastore carentium iacentes, misit Apostolos, vt eas spiritualiter instruerent, & quando opus erat cibo corporali eas refecit: hoc boni nimirum pastoris officium est, semper quidem subditos doctrina spiritualiter pascere, aliquando verò etiam quando opus est corporaliter, auxilio temporali: & non facere, quod quidam faciunt, lupi potius, quàm Pastores, qui seipsum potius quàm gregem pascunt, & non solum non docent & corrigunt suos subditos, sed prauo etiam exemplo scandalizant, eorumque profectum impediunt.

5. Christus missurus Apostolos ad prædicandum, dixit eis, vt orarent Dominum, vt mitteret operarios ad messem suam. Sæpè Dominus, etsi præstare aliquid velit, tamen vult à nobis rogari vt præstet: quod facit ad charitatem nostram excitandam, & meritum augendum, vt fideles sui non solum ratione boni operis, sed etiam ratione bonæ voluntatis remunerentur.

9. Maudauit Dominus Apostolis ne per viam quicquam secum ferrent, ad informandum suos Prædicatores, tantum debere eorum

esse fiduciam in Deo, vt, etiamsi ipsi non prospicerent sibi de rebus in hanc vitam necessarijs, tamen certò credant sibi nihil defuturum; Quod ideò constituit Dominus, ne si mentem distinerent cura rerum temporalium, languescerent in cura rerum coelestium & æternarum alijs procurandarum.

7. Si Christus vetuit Apostolis vti duabus tunicis, ne fortè destituerentur rebus necessarijs, quo magis reprehensione digni sunt, qui non modo binas, sed ternas etiam, & quaternas vestes habent, non ex timore, ne destituantur necessarijs, sed ostentatione, & pompa, implendo arcas & onerando equos pretiosis vestibus: pauperibus interim CHRISTI manentibus nudis & frigore morientibus.

8. Christus sola sua voluntate, nullo ipsorum id desiderante vel postulante, misit Apostolos ad prædicandum, qui postea magno cum fructu redierunt. Vnde colligimus prælaturas, dignitates, & officia Ecclesiastica non esse desideranda, nec procuranda, sed nec vlllo modo quenquam ad ea obtinenda debere se ingerere, sed totum relinquere diuinæ ordinationi, vt Dominus faciat, quod ad maiorem suam gloriam, nostramque salutem cedit. Si verò non vocati irruamus in illa,

verendum est, ne nobis exitio,
alijs verò exiguo adiu-
mento sinus.

(. . .)

MEDI